

UNO BLOMQVIST

*9.2.1896 †21.2.1982

Uno Blomqvist avled den 21 februari 1982 i en ålder av 86 år. Han var en nyskapande ingenjör och blev en av landets främsta anläggningskonstruktörer på det värmetekniska området.

Uno Blomqvist föddes i Sala men kom redan i barndomen till Västerås och där skulle han bo under största delen av sitt verksamma liv. Efter ingenjörsexamen vid högre tekniska läroverket i Härnösand och några års studier utomlands anställdes han 1918 vid Vattenfallsverkets värmekraftverk i Västerås. I över 40 år kom han sedan att ägna sig åt de stora värmekraftanläggningarnas konstruktionsproblem.

Under sina första år vid Västerås kraftverk utvecklade och byggde Blomqvist tillsammans med dåvarande driftchefen Nils Forsblad landets första strålningsångpannor med enligt dåtida förhållanden avancerade ångdata. År 1932 blev Blomqvist chef för kraftverkets konstruktionskontor och konstruerade och byggde under 1930-talet de första tornpannorna, den senaste med den betydande kapaciteten av 300 ton per timme.

Under andra världskriget blev Uno Blomqvist chef för Svenska Gengasbolaget, där han svarade för flera betydelsefulla konstruktioner. Speciellt uppmärksamman blev den s. k. pulsatorn, som avsevärt ökade effekten på gengasdrif-

tens område. Blomqvist beskrev efter kriget i boken »Gengas» det arbete som utförts inom bolaget och de erfarenheter som gjorts om gengasdriften.

År 1947 tog Vattenfallsverket åter Uno Blomqvists tjänster i anspråk, som överingenjör och chef för Vattenfalls ångbyggnadsavdelning. Då byggdes de båda sista ångpannorna i Västerås kraftverk, bl. a. försedda med askavskiljare av Blomqvists patent.

Det bästa beviset på Uno Blomqvists skicklighet som värmetekniker var dock konstruktionen och byggandet av Stenungsunds ångkraftverk, världens första underjordiska värmekraftverk. Ångpannornas underjordsplacering krävde nytänkande och okonventionella konstruktionslösningar. De horisontella pannorna visade sig väl uppfylla uppställda krav. Ångkraftverket i Stenungsund är efter 20 års drift fortfarande ett mycket värdefullt produktionskomplement till de svenska vattenkraftverken.

Uno Blomqvist förenade i sin person nyskaparens uppfinningsrikedom med realistens praktiska erfarenhet. Han samarbetade gärna med utpräglade forskare och utnyttjade deras teoretiska kunnande för sina konstruktioner. Sina erfarenheter redovisade han i ett stort antal artiklar om värmeteknik i svenska och utländska facktidskrifter.

För sina insatser inom värmetekniken fick Uno Blomqvist mottaga flera utmärkelser. Främst gladdde honom nog Ingenjörsvetenskapsakademiens guldmedalj år 1957 »för insatser inom det ångkrafttekniska, speciellt det anläggningstekniska området». Sina kunskaper utnyttjade han många år efter pensioneringen såsom konsulterande ingenjör inom det värmetekniska forskningsområdet.

Som människa var Uno Blomqvist generös med en charmerande personlighet. För egen del kan jag tacka honom för mitt medlemskap i Gillet.

Uno Blomqvist sörjes närmast av maken Tora och sonen Stig.

I Sancte Örjens Gille inträdde han år 1951 och innehade vid sin bortgång dess länk VII.

Sancte Örjens Gilles Högtidsdag den 23 april 1982.

Sven Lalander